Nr 73

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA SKARBU

Warszawa, dnia 10 lipca 1948 r.

298

ZARZĄDZENIE MINISTRA OBRONY NARODOWEJ

z dnia 29 maja 1948 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu i Prezesem Centralnego Urzędu Planowania o nadaniu statutu przedsiębiorstwu państwowemu p. n. „Wojskowe Zakłady Motoryzacyjne".

Na podstawie art. 3 ust. 1 dekretu z dnia 3 stycznia 1947 r. o tworzeniu przedsiębiorstw państwowych (Dz. U. R. P. Nr 8, poz. 42) i § 9 zarządzenia Ministra Obrony Narodowej z dnia 10 stycznia 1948 r., wydanego w porozumieniu z Ministrem Skarbu i Prezesem Centralnego Urzędu Planowania o utworzeniu przedsiębiorstwa państwowego p. n. „Wojskowe Zakłady Motoryzacyjne" (Mon. Polsk. z 1948 r. Nr 30, poz. 107), zarządza się co następuje:

§ 1. Przedsiębiorstwu państwowemu p. n. „Wojskowe Zakłady Motoryzacyjne" utworzonemu zarządzeniem Ministra Obrony Narodowej z dnia 10 stycznia 1948 r., wydanym w porozumieniu z Ministrem Skarbu i Prezesem Centralnego Urzędu Planowania o utworzeniu przedsiębiorstwa państwowego p. n. „Wojskowe Zakłady Motoryzacyjne" nadaje się statut, stanowiący załącznik niniejszego zarządzenia.

§ 2. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Monitorze Polskim.

Minister Obrony Narodowej
Żymierski Michał
Marszałek Polski

Minister Skarbu
Dąbrowski Konstanty

Przezes Centralnego Urzędu Planowania
T. Dietrich

Załącznik do zarządzenia Ministra Obrony Narodowej z dnia 29 maja 1948 r.

STATUT

Przedsiębiorstwa Państwowego pod nazwą „WOJSKOWE ZAKŁADY MOTORYZACYJNE"

ROZDZIAŁ I.

Postanowienia ogólne.

§ 1. Przedsiębiorstwo Państwowe pod nazwą „Wojskowe Zakłady Motoryzacyjne", przedsiębiorstwo państwowe wyodrębnione, utworzone zarządzeniem Ministra Obrony Narodowej z dnia 10-go stycznia 1948 r. (Monitor Polski Nr 30, poz. 107 z 1948 r.) jako przedsiębiorstwo wydzielone z ogólnej administracji państwowej działa na podstawie dekretu z dnia 3 stycznia 1947 r. o utworzeniu przedsiębiorstw państwowych (Dz. U. R. P. Nr 8, poz. 42), oraz niniejszego statutu.

§ 2. Przedsiębiorstwo posiada osobowość prawną. Prowadzone jest na zasadach handlowych w ramach narodowego planu gospodarczego na podstawie swojego planu finansowo-gospodarczego.

§ 3. Przedsiębiorstwo ma siedzibę w Warszawie.

§ 4. Przedmiotem działalności przedsiębiorstwa jest:

a) zakładanie, organizowanie i prowadzenie Wojskowych Zakładów i Warsztatów Motoryzacyjnych;
b) remontowanie i montowanie sprzętu motorowego i części do niego dla potrzeb wojskowych;
c) szkolenie w dziedzinie motoryzacji fachowych kadr wojskowych.

ROZDZIAŁ II.

Władze przedsiębiorstwa.

§ 5. Przedsiębiorstwo podlega Ministrowi Obrony Narodowej, który sprawuje nad nim zwierzchni nadzór i kontrolę.

§ 6. Organem zarządzającym przedsiębiorstwa jest Dyrekcja, powoływana i zwalniana przez Ministra Obrony Narodowej, składająca się z Dyrektora Naczelnego, reprezentującego Dyrekcję samodzielnie oraz z podległych Dyrektorowi dwóch Zarządzających Wicedyrektorów.

§ 7. 1. Do ważności zobowiązań zaciąganych przez przedsiębiorstwo wymagane jest współdziałanie:

a) dwóch członków Dyrekcji, albo:
b) jednego członka Dyrekcji łącznie z pełnomocnikiem handlowym w granicach jego pełnomocnictwa, albo:
c) dwóch pełnomocników handlowych w granicach ich pełnomocnictw.

2. Przepisy powyższe nie uchybiają możności udzielania pełnomocnictw samodzielnych lub łącznych do dokonywania poszczególnych czynności prawnych lub czynności określonego rodzaju.

3. Postanowienia ust. 1 i 2 nie dotyczą weksli, czeków, dokumentów stwierdzających zaciągnięcie lub udzielenie kredytu pieniężnego, oraz udzielania pełnomocnictw do tych czynności. Powinny one być podpisywane przez dwie osoby wskazane w ust. 1, przy czym jedną z nich musi być osoba określona w § 8.

§ 8. Władza powołująca Dyrektorów lub pełnomocników handlowych powierzy jednemu z nich kierownictwo finansowe, ustanawiając w razie potrzeby również i innych pełnomocników, bądź do czasowego zastępowania kierownika finansowego, bądź do wykonywania określonych czynności wchodzących w zakres kierownictwa finansowego.

§ 9. 1. Niezależnie od odpowiedzialności Dyrektora Naczelnego, kierownik finansowy odpowiedzialny jest za przestrzeganie przepisów normujących gospodarkę finansową przedsiębiorstwa, a w szczególności za stan księgowości, sporządzanie planu finansowego, oraz za właściwe i terminowe sporządzanie bilansów i innych sprawozdań finansowych.

2. Kierownik finansowy, gdy uzna, że czynność przedsiębiorstwa jest niezgodna z przepisami normującymi gospodarkę finansową — swoją opinię na piśmie przedstawia do wiadomości Dyrekcji, a w przypadku nieuwzględnienia opinii Ministrowi Obrony Narodowej oraz bankowi finansującemu.

3. W przypadku zamierzonego dokonania czynności nie wyłączając przewidzianych w § 7 ust. 3, które kierownik finansowy uznał za niezgodne z przepisami normującymi gospodarkę finansową, powinien zastosować się do otrzymanego na piśmie polecenia Dyrektora Naczelnego, jednocześnie przesyłając swoją opinię Ministrowi Obrony Narodowej oraz bankowi finansującemu.

4. Regulamin ustali, kiedy Dyrekcja winna zasięgnąć opinii kierownika finansowego, co do zamierzonych czynności, sposób postępowania przy zastępowaniu przedsiębiorstwa przez inne osoby poza Dyrektorem Naczelnym oraz sposób postępowania, gdy kierownika finansowego zastępuje inna osoba z pośród osób wymienionych w § 8.

§ 10. Do Dyrekcji przedsiębiorstwa należy kierownictwo oraz decyzja we wszystkich sprawach przedsiębiorstwa. Dyrekcja przedsiębiorstwa pełni swe czynności zgodnie z obowiązującymi przepisami, niniejszym statutem i swoim regulaminem oraz jest odpowiedzialna za prowadzenie przedsiębiorstwa.

Zatwierdzenia Ministra Obrony Narodowej wymagają decyzje Dyrekcji dotyczące:

a) podstawowych regulaminów w zakresie struktury przedsiębiorstwa, rozdziału czynności i sposobu ich wykonywania;
b) otwierania, dzielenia lub łączenia poszczególnych oddziałów przedsiębiorstwa i zakładów pracy oraz ich zwijania;
c) ustanowienia pełnomocników handlowych, podlegających wpisaniu do rejestru handlowego;
d) warunków i zakresu działania umów zbiorowych w stosunku do pracowników przedsiębiorstw.

§ 11. Przy przedsiębiorstwie powołana będzie Rada Nadzoru Społecznego, której zakres działania, sposób powoływania i odwoływania jej członków, organizację i sposób wykonywania jej czynności określają obowiązujące przepisy.

ROZDZIAŁ III.

Majątek i rachunkowość przedsiębiorstwa.

§ 12. Rokiem operacyjnym przedsiębiorstwa jest rok kalendarzowy.

§ 13. 1. Przedsiębiorstwo ma zarząd i użytkowanie majątku nieruchomego oddanego mu protokólarnie w imieniu Skarbu Państwa.

2. W ramach planu gospodarczego i finansowego przedsiębiorstwo może nabywać majątek nieruchomy na własność Skarbu Państwa, zatrzymując go w swym użytkowaniu.

3. Majątek ruchomy przedsiębiorstwa wyodrębnia się protokólarnie z ogólnego majątku Skarbu i przekazuje się przedsiębiorstwu na własność.

4. Przedsiębiorstwo może we własnym imieniu nabywać i zbywać majątek ruchomy, tudzież zaciągać zobowiązania. Majątek nieruchomy Skarbu Państwa, znajdujący się w zarządzie i użytkowaniu przedsiębiorstwa, wykazuje się w aktywach przedsiębiorstwa tak, jak gdyby stanowił jego własność.

5. Za zobowiązania zaciągnięte przez przedsiębiorstwo niezależnie od odpowiedzialności przedsiębiorstwa jego majątkiem jest odpowiedzialny Skarb Państwa do wysokości majątku nieruchomego, stanowiącego własność Skarbu Państwa, użytkowanego i zarządzanego przez przedsiębiorstwo.

§ 14. 1. Przedsiębiorstwo przedstawia do zatwierdzenia Ministrowi Obrony Narodowej bilans, sprawozdanie z działalności, wnioski o podziale zysków lub pokryciu strat, plany finansowo-gospodarcze i inwestycyjne.

2. Zasady prowadzenia księgowości, terminy sporządzania bilansów, planów finansowo-gospodarczych i inwestycyjnych oraz tryby ich zatwierdzenia jak również sposób podziału zysków lub pokrycia strat, zasady tworzenia funduszów specjalnych oraz sposoby ich użycia i deponowania ustalają odrębne przepisy, rozporządzenia i zarządzenia właściwych władz.

§ 15. Kontrola przeprowadzana przez właściwego Ministra, jako władzę nadzorczą, dotyczyć będzie:

a) zgodności działania przedsiębiorstwa z planem finansowo-gospodarczym;
b) przestrzegania obowiązujących przepisów rachunkowych;
c) przestrzegania wytycznych i poleceń władz nadzorczych.

Kontrola działalności przedsiębiorstwa, przewidziana przepisami specjalnymi, dokonywana będzie zgodnie z tymi przepisami.

ROZDZIAŁ IV.

Likwidacja i przekształcenie przedsiębiorstwa.

§ 16. Likwidacja lub przekształcenie przedsiębiorstwa następuje na podstawie zarządzenia Ministra Obrony Narodowej wydanego w porozumieniu z Ministrem Skarbu i Prezesem Centralnego Urzędu Planowania.

(Przedruk z Monitora Polskiego z dnia 24 czerwca 1948 r. Nr 57, poz. 341).

299

OBWIESZCZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 20 kwietnia 1948 r.

w sprawie przyjmowania państwowych papierów wartościowych na wadia przy przetargach oraz na zabezpieczenie wykonania umów jako kaucje, na zabezpieczenie zaliczek i odszkodowań umownych na dostawy i roboty na rzecz Skarbu Państwa, samorządów i instytucji prawa publicznego, tudzież na zabezpieczenie: należności celnych i innych wartości towarów przy warunkowych odprawach celnych oraz kredytów akcyzowych, celnych i przewozowych.

Na podstawie art. 49 ust. 5 i art. 120 ust. 4 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o prawie celnym (Dz. U. R. P. Nr 84, poz. 610) oraz § 44 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 stycznia 1937 r. o dostawach i robotach na rzecz Skarbu Państwa, samorządu oraz instytucji prawa publicznego (Dz. U. R. P. Nr 13, poz. 92) i w związku z Zarządzeniem Ministra Skarbu z dnia 25 listopada 1947 r. w sprawie wadium przy przetargach oraz zabezpieczenia zaliczek i odszkodowań umownych na dostawy i roboty na rzecz Skarbu Państwa, samorządu oraz instytucji prawa publicznego. (Monitor Polski Nr 152, poz. 903) — podaje się do wiadomości, co następuje:

Na wszelkiego rodzaju wadia przy przetargach oraz na zabezpieczenie wykonania umów, jako kaucje, na zabezpieczenie udzielanych zaliczek i odszkodowań umownych na dostawy i roboty na rzecz Skarbu Państwa, samorządów i instytucyj prawa publicznego tudzież na zabezpieczenie: należności celnych i innych (art. 43 prawa celnego) wartości towarów przy warunkowych odprawach celnych oraz kredytów akcyzowych, celnych i przewozowych mogą być przyjmowane następujące państwowe papiery wartościowe:

I. Bilety skarbowe:

1) 3,65% bilety skarbowe, wypuszczone na podstawie dekretu z dnia 10 listopada 1945 r. (Dz. U. R. P. Nr 56, poz. 311) zmienionego dekretami z dnia 3 stycznia 1947 r. (Dz. U. R. P. Nr 4, poz. 17) i z dnia 24 września 1947 r. (Dz. U. R. P. Nr 61, poz. 341);

2) $3^1/_2$% bilety skarbowe z 3-miesięcznym terminem płatności,
4% bilety „ „ 6- „ „ nem płatności,
$4^1/_2$% bilety „ „ 9- „ „ nem płatności,
5% bilety „ „12- „ „ nem płatności,
wypuszczone na podstawie ustawy z dnia 24 marca 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr 22, poz, 172) w brzmieniu ustawy z dnia 5 marca 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 24, poz. 177), oraz rozporządzeń Ministra Skarbu z dnia 27 marca 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 28, poz. 229) i z dnia 18 maja 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 44, poz. 386);

3) $3^1/_2$% bilety skarbowe z 3 do niepełnych 6-miesięcznym terminem płatności,
4% bilety skarbowe z 6 do niepełnych 9-miesięcznym terminem płatności,
$4^1/_2$% bilety skarbowe z 9 do niepełnych 12-miesięcznym terminem płatności,
5% bilety skarbowe z 12-miesięcznym terminem płatności,
wypuszczone na podstawie ustawy z dnia 24 marca 1933 r. (Dz. U. R. P. z 1939 r. Nr 46, poz. 297) oraz rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 28 czerwca 1939 r. (Dz. U. R. P. Nr 61, poz. 402).

Pozycja 299

II. Obligacje pożyczek państwowych:

1) Premiowej Pożyczki Odbudowy Kraju 1946 r., wypuszczonej na podstawie dekretu z dnia 21 grudnia 1945 r. (Dz. U. R. P. z 1946 roku, Nr 2, poz. 11) i rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 16 lutego 1946 r. (Dz. U. R. P. Nr 7, poz. 63);

2) 5% Państwowej Pożyczki Konwersyjnej z 1924 r., wypuszczonej na podstawie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 marca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 274) oraz rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 7 czerwca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr 50, poz. 517);

3) 4% Premiowej Pożyczki Dolarowej serii III z 1931 r., wypuszczonej na podstawie ustawy z dnia 1 lutego 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr 10, poz. 66) oraz rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 12 lipca 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr 52, poz. 438);

4) 3% Państwowej Renty Ziemskiej serii I z 1933 r., wypuszczonej na podstawie ustawy z dnia 28 grudnia 1925 r. (Dz. U. R. P. z 1926 r. Nr 1, poz. 1) w brzmieniu ustawy z dnia 28 marca 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr 31, poz. 265), oraz rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 30 maja 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr 43, poz. 337);

5) 3% Państwowej Renty Ziemskiej serii II z 1936 r., wypuszczonej na podstawie ustawy z dnia 28 grudnia 1925 r. (Dz. U. R. P. z 1926 r. Nr 1. poz. 1), oraz rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 9 maja 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 42, poz. 310);

6) 6% Pożyczki Wewnętrznej (6% Pożyczka Narodowa) z 1933 r., wypuszczonej na podstawie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 5 września 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr 67, poz. 503) oraz rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 7 września 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr 67, poz. 507);

7) 3% Premiowej Pożyczki Inwestycyjnej emisji I i II z 1935 r., wypuszczonej na podstawie ustawy z dnia 26 marca 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr 21, poz. 122) oraz rozporządzeń Ministra Skarbu z dnia 29 marca 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr 23, poz. 154) i z dnia 29 maja 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr 39, poz. 273);

8) 4% Państwowej Renty Złotej serii I z 1936 r., wypuszczonej na podstawie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 września 1934 r. (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 21, poz. 175) oraz rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 28 marca 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 24, poz. 194);

9) 4% Państwowej Renty Złotej serii II z 1937 r., wypuszczonej na podstawie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 września 1934 r. (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 21, poz. 175) oraz rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 1 czerwca 1937 r. (Dz. U. R. P. Nr 43, poz. 342);

10) 4% Państwowej Renty Złotej serii III z 1938 r., wypuszczonej na podstawie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnią 24 września 1934 r. (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 21, poz. 175) oraz rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 12 stycznia 1938 r. (Dz. U. R. P. Nr. 4, poz. 30);

11) 4% Pożyczki Konsolidacyjnej z 1936 r., wypuszczonej na podstawie dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 stycznia 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 3, poz. 10) oraz rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 17 lutego 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 12, poz. 114);

12) $4^{1}/_{2}$% Wewnętrznej Pożyczki Państwowej z 1937 r., wypuszczonej na podstawie ustawy z dnia 7 kwietnia 1937 r. (Dz. U. R. P. Nr 28. poz. 207) oraz rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 15 maja 1937 r. (Dz. U. R. P. Nr 37, poz. 284);

13) 3% bony Skarbu Państwa z 1937 r., wypuszczone na podstawie ustawy z dnia 7 kwietnia 1937 r. (Dz. U. R. P. Nr 28, poz. 207) oraz rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 5 czerwca 1937 r. (Dz. U. R. P. Nr 45, poz. 347).

Bilety Skarbowe mogą być przyjmowane na wadia i wszelkiego rodzaju zabezpieczenia według ich pełnej wartości imiennej.

Obligacje pożyczek państwowych i 3% bony Skarbu Państwa mogą być przyjmowane:

na wadia przy przetargach — według ich wartości imiennej,

na zabezpieczenie umów, jako kaucje — po kursie 80% wartości imiennej,

na zabezpieczenie zaliczek i odszkodowań umownych oraz

na zabezpieczenie: należności celnych i innych, wartości towarów przy warunkowych odprawach celnych oraz kredytów akcyzowych, celnych i przewozowych — po kursie 60% wartości imiennej obligacyj.

Wartość imienną obligacji Premiowej Pożyczki Dolarowej stanowi wymieniona w niej równowartość w złotych, zaś obligacyj opiewających na złote w złocie sumy, na które opiewają.

Przepisy niniejsze obowiązują z dniem ogłoszenia.

Równocześnie traci moc obowiązującą obwieszczenie Ministra Skarbu z dnia 29 kwietnia 1947 r. ustalające kurs, podług którego mogą być przyjmowane obligacje Premiowej Pożyczki Odbudowy Kraju 1946 r. przez władze i urzędy państwowe jako wadia przy przetargach oraz jako kaucje na zabezpieczenie wszelkiego rodzaju umów lub zaliczek wypłacanych na dostawy i roboty rządowe, jak również, na zabezpieczenie udzielanych przez Skarb Państwa kredytów akcyzowych, celnych i przewozowych (Monitor Polski Nr 63, poz. 457).

Minister Skarbu
(—) **K. Dąbrowski**

(Przedruk z Monitora Polskiego z dnia 24 czerwca 1948 r. Nr 57, poz. 342).

Pozycja 299

300.

OKÓLNIK

z dnia 2 lipca 1948 r.

sprawie opodatkowania podatkiem obrotowym świadczeń, polegających na odstępowaniu przez młyny Funduszowi Aprowizacyjnemu otrzymanego tytułem opłat przemiałowych zboża.

Doszło do wiadomości Ministerstwa Skarbu, że niektóre władze skarbowe sumy uzyskane przez młyny ze sprzedaży Funduszowi Aprowizacyjnemu zboża w stanie nieprzerobionym, otrzymanego tytułem opłat przemiałowych w formie t. zw. „miarek", traktują jako podlegający podatkowi obrotowemu obrót.

W związku z powyższym Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, co następuje:

W myśl przepisu § 3 rozporządzenia Ministrów Aprowizacji oraz Przemysłu i Handlu z dnia 22 grudnia 1947 r. (Dz. U. R. P. z 1948 r. Nr 5, poz. 35) pobrane przez młyny z tytułu opłat przemiałowych zboże winno być odstąpione Funduszowi Aprowizacyjnemu po cenach wolnorynkowych, za które uważa się ceny notowane na giełdzie zbożowo-towarowej.

Z dyspozycji powołanego przepisu wynika, że otrzymywane tytułem wynagrodzenia za czynności przemiału zboże w formie t. zw. „miarek" nie znajduje się w swobodnej dyspozycji młynów. Całość otrzymanego zboża powinna być odstąpiona Funduszowi Aprowizacyjnemu po cenach notowanych na giełdzie zbożowo-towarowej z dnia odbioru zboża. Okoliczność ta nie uzasadnia sama przez się poglądu, że młyny zajmują się zawodowym handlem zbożem. Świadczenia zatem polegające na odstępowaniu na zasadzie przepisów powołanego wyżej rozporządzenia Funduszowi Aprowizacyjnemu w stanie nieprzerobionym otrzymanego przez młyny tytułem wynagrodzenia za czynności przemiału zboża — nie są świadczeniami wykonywanymi w okolicznościach wskazujących, że zamiarem świadczącego jest wykonywać je w tym celu, by mieć stąd główne lub uboczne źródło przychodu, a więc nie mają one charakteru świadczeń zawodowych w rozumieniu art. 1 dekretu z dnia 21 grudnia 1945 r. o podatku obrotowym (Dz. U. R. P. z 1946 r. Nr 3, poz. 23) zmienionego ustawą z dnia 25 lutego 1948 r. (Dz. U. R. P. Nr 12, poz. 94) lecz mają na celu realizację otrzymanego w naturze wynagrodzenia — i jako takie z mocy powołanego przepisu podatkowi obrotowemu nie podlegają.

Jednocześnie podkreślić należy, że otrzymane (należne) tytułem wynagrodzenia za czynności przemiału zboża (t. zw. „miarka") stanowi — jako wynagrodzenie za wymienione czynności — obrót, podlegający w myśl przepisu art. 17 ust. 1 pkt. 7) powołanego dekretu opodatkowaniu według 4% stawki podatku.

Dyrektor Departamentu
St. Kołakowski

(Znak Min. Sk. D. V. 8380/3/48).

301.

OKÓLNIK

z dnia 5 lipca 1948 r.

w sprawie księgowania wydatków inwestycyjnych, określania rozpoczynanych robót inwestycyjnych oraz oszczędności w stosowaniu materiałów budowlanych w budownictwie.

Ministerstwo Skarbu podaje do wiadomości i stosowania uchwały Podkomitetu Inwestycyjnego Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów w sprawach:

A. Księgowania wydatków inwestycyjnych:

1. Przedsiębiorstwa czynne, dokonujące nakładów inwestycyjnych w ramach państwowego planu inwestycyjnego powinny wyodrębnić w swej księgowości rachunki nakładów inwestycyjnych.
2. Powyższe zasady obowiązują niezależnie od tego czy roboty są wykonywane przez przedsiębiorców, czy też sposobem gospodarczym we własnym zarządzie.
3. Wszelkie dokumenty dotyczące inwestycji, a posiadające charakter dowodów płatniczych, lub uzasadniające wypłaty na r-k funduszów inwestycyjnych z planu danego roku, powinny mieć odbity w prawym rogu u góry wyraźny stempel „PLAN INWESTYCYJNY 194 . . ."

B. Określania rozpoczynanych robót inwestycyjnych.

1. Ministerstwo, uruchamiając kredyt w jednym z banków wskazuje jednocześnie jednostkę, zwaną dalej zleceniodawcą, do której należy dysponowanie kredytami bankowymi;
2. Rozpoczęcie robót inwestycyjnych może nastąpić na zasadzie uprzednio zawartej umowy, pomiędzy zleceniodawcą, względnie upoważnionym przez niego organem a wykonawcą.

Umowa winna być oparta na należytej dokumentacji technicznej i handlowej (projekty, plany, kosztorysy);

3. Jeśli zachodzą uzasadnione powody rozpoczęcia pilnych robót inwestycyjnych, jeszcze przed ostatecznym sporządzeniem dokumentacji i zawarciem umowy, wówczas zleceniodawca, przesyła Bankowi odpis wydanego wykonawcy pisemnego zlecenia, które powinno zawierać:
   a) zakres robót przeznaczonych do wykonania,
   b) górną granicę sumy, do wysokości której Bank może finansować tę robotę,
   c) ostateczny termin, w którym zostanie zawarta umowa, w zasadzie nie dłuższy niż trzy miesiące,
   d) sposób rozrachunku, oraz terminy płatności za roboty jakie będą wykonane do czasu zawarcia umowy.
4. Jeśli roboty inwestycyjne mają być wykonywane sposobem gospodarczym, wówczas zleceniodawca przesyła Bankowi odpis zlecenia wewnętrznego zawierającego:
   a) zakres i przewidywany koszt wykonywanej roboty,
   b) sposób finansowania jej,
   c) termin wykonania,
   d) sposób odbioru wykonywanych robót, oraz złożenie ostatecznego rozliczenia (kosztorysu wykonawczego).
5. Odpisy umów i zleceń w 2-ch egzemplarzach, powinny być przesyłane do Banku finansującego, w ciągu 3 dni po ich zawarciu, wzgl. wydaniu."

C. **Oszczędności w stosowaniu materiałów budowlanych w budownictwie.**

„Zobowiązać wszystkie Ministerstwa do przestrzegania przy dokonywaniu inwestycji w budownictwie zasad podanych w okólnikach Ministerstwa Odbudowy, a mianowicie: Nr 45 z dnia 25 listopada 1947 r. w sprawie oszczędnego stosowania stali w budownictwie (Dziennik Urzędowy Ministerstwa Odbudowy Nr 9 z 1947 r., poz. 135), Nr 7 z dnia 25 lutego 1948 r., w sprawie ograniczeń w robotach budowlanych (Dziennik Urzędowy Ministerstwa Odbudowy Nr 3 z 1948 r., poz. 23), w załączonym okólniku Nr 14 z dnia 20 maja 1948 r., w sprawie oszczędnego gospodarowania stalą oraz piśmie okólnym L. dz. III/7162/D/4/48 z dnia 20 maja 1948 r."

Dyrektor Biura
Planowania Finansowego
Z. Pirożyński

(Znak Min. Sk. B. P. F. 1345/5/48).

302

OKÓLNIK

z dnia 6 lipca 1948 r.

w sprawie cen detalicznych zapałek specjalnych, wypuszczonych przez Państwowy Monopol Zapałczany.

Ministerstwo Skarbu zawiadamia, że Państwowy Monopol Zapałczany przystąpił do produkcji zapałek specjalnych „gabinetowych" w pudełkach zawierających 100 sztuk zapałek, których cenę detaliczną, z uwzględnieniem jej składowych elementów ustala się jak następuje:

cena fabryczna P. M. Z. . . .	zł 16,—
prowizja hurtownika . . .	zł 1,50
prowizja detalisty	zł 2,50
cena w detalu za 1 pudełko	zł 20.—

W związku z powyższym ulegają zmianie elementy składowe ceny detalicznej zapałek „gabinetowych" w opakowaniu 200 sztuk w pudełku, ogłoszone okólnikiem z dnia 27 października 1947 r. Znak Min. Sk. D. VI. 12465/2/47 (Dz. U. Min. Sk. Nr 38, poz. 336) a mianowicie:

cena fabryczna P. M. Z. . .	zł 32,—
prowizja hurtownika . . .	zł 3,—
prowizja detalisty	zł 5.—
cena w detalu za 1 pudełko .	zł 40.—

Wymienione zapałki specjalne rozprowadzane są w sposób analogiczny, jak zapałki normalne.

za Dyrektora Departamentu
Mgr B. Litwa

(Znak Min. Sk. D. VI. 6841/2/48).

303
OKÓLNIK
z dnia 7 lipca 1948 r.

w sprawie wykładni art. 119 prawa karnego skarbowego.

Doszło do wiadomości Ministerstwa Skarbu, że organa skarbowe, błędnie interpretując § 37 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 5 grudnia 1947 r. (Dz. U. R. P. z r. 1948 Nr 8, poz. 58) utożsamiają brak przepisowych oznaczeń na etykiecie bibułki z nieprzepisowym jej opakowaniem. Wskutek tego brak takich oznaczeń kwalifikuje się jako występek z art. 119 prawa karnego skarbowego.

Wobec powyższego Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że art. 119 p. k. s. odróżnia pojęcie „etykiety" od pojęcia „opakowania", i przewiduje karalność posiadania w obrocie handlowym produktu akcyzowego bez właściwych oznaczeń akcyzowych, albo bez etykiety lub w nieprzepisowym opakowaniu. Stąd wynika, że posiadanie w obrocie handlowym produktu akcyzowego bez etykiety podpadnie pod art. 119 p. k. s., natomiast posiadanie w obrocie handlowym produktu akcyzowego zaopatrzonego w taką etykietę, która nie zawiera wszystkich wymaganych oznaczeń, nie stanowi występku z art. 119 p.k.s., jeżeli opakowanie produktu jest przepisowe i jeżeli jest on zaopatrzony we właściwe oznaczenia akcyzowe. Dlatego też brak oznaczenia firmy wytwórni na etykiecie produktu akcyzowego nie świadczy jeszcze o nieprzepisowym opakowaniu tego produktu i sam przez się nie stanowi występku z art. 119 p. k. s. Oczywiste jest jednak, że brak na książeczkach bibułkowych oznaczenia firmy wytwórcy lub jej siedziby stanowi wyraźne naruszenie przepisów § 37 wspomianego na wstępie rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 5 grudnia 1947 r., podpadające pod art. 126 p. k. s. Czyn ten, jako wykroczenie skarbowe, nie jest zagrożony karą przepadku przedmiotów przestępstwa i dlatego w wypadkach wykrycia takiego wykroczenia nie należy zajmować zakwestionowanej bibułki.

za Dyrektora Departamentu
K. Poths
Naczelnik Wydziału

(Znak Min. Sk. D. I. 22191/6/48).

304
OKÓLNIK
z dnia 7 lipca 1948 r.

w sprawie ceny detalicznej zapałek specjalnych „Liliputy", wypuszczonych przez Państwowy Monopol Zapałczany.

Ministerstwo Skarbu zawiadamia, że cena detaliczna zapałek specjalnych, wypuszczonych przez Państwowy Monopol Zapałczany pod nazwą „Liliputy", ustalona została w trybie § 6 ust. 2 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 31 stycznia 1931 r. o monopolu zapałczanym (Dz. U .R. P. Nr 10, poz. 51), zmienionego rozporządzeniem Ministra Skarbu z dnia 16 stycznia 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 7, poz. 55). Cena za jedno pudełko, zawierające przeciętnie 32 zapałki, została ustalona z uwzględnieniem jej składowych elementów w następującej wysokości:

cena fabryczna P. M. Z. . .	zł 4,—
prowizja hurtownika . . .	zł 0,30
prowizja detalisty	zł 0,70
cena w detalu za 1 pudełko	zł 5,—

Zapałki specjalne „Liliputy" rozprowadzane są w sposób analogiczny, jak zapałki normalne.

za Dyrektora Departamentu
Mgr B. Litwa

(Znak Min. Sk. D. VI. 6511/2/48).

305
OKÓLNIK
z dnia 8 lipca 1948 r.

w sprawie pracowników o wyjątkowo wysokich kwalifikacjach fachowych.

1. Biorąc pod uwagę konieczność:
   a) umożliwienia dostosowania aparatu państwowego do nowych zadań, wynikających ze zmiany struktury gospodarczej i społecznej,
   b) ułatwienia obsadzenia stanowisk szczególnie ważnych w aparacie państwowym przez najbardziej kwalifikowane do tego osoby,
   c) zapobieżenia ucieczce szczególnie wartościowych pracowników z aparatu administra-

cyjnego — Rada Ministrów uchwałą z dnia 31 stycznia 1946 r. zatwierdziła ustalone w dniu 19 stycznia 1946 r. przez Komitet Ekonomiczny Rady Ministrów warunki stosowania i granice wyższych norm wynagrodzenia dla pracowników państwowych o wyjątkowo wysokich kwalifikacjach fachowych.

2. Uchwałą Rady Ministrów z dnia 20 marca 1947 r. rozciągnięto postanowienia cytowanej wyżej uchwały Rady Ministrów z dnia 31 stycznia 1946 r. na pracowników zatrudnionych w urzędach zespolonych i niezespolonych II instancji administracji państwowej oraz na kierowników urzędów niezespolonych I instancji.

3. Za wyjątkowe mogą być uznane jedynie indywidualne kwalifikacje fachowe kandydata, wykazane jego poprzednią i obecną pracą, a wykraczające ponad przeciętny poziom kwalifikacji zawodowego urzędnika I kategorii.

Ukończenia jakichkolwiek studiów teoretycznych i uzyskanie dyplomu i stopni naukowych nie uważa się w żadnym razie za dostateczny dowód posiadania wyjątkowych kwalifikacji fachowych.

4. Jako dowody wyjątkowych kwalifikacji fachowych można między innymi przyjąć:
   a) samodzielną pracę naukową kandydata w dziedzine wiedzy bezpośrednio związanej z jego pracą zawodową,
   b) szczególnie rzadki i cenny w stosunku do wykonywanych obecnie funkcyj stage praktyczny kandydata,
   c) wykazanie się szczególnymi zdolnościami,
   d) zajmowanie stanowiska, wymagającego wyjątkowo wysokich kwalifikacji fachowych i pełnienia go z wynikiem dodatnim,
   e) całokształt pracy zawodowej kandydata, uwieńczony wyjątkowo dobrymi wynikami.

5. Wynagrodzenie osób o wyjątkowo wysokich kwalifikacjach fachowych polega:
   a) na dodatku do uposażenia dla funkcjonariuszów stałych i prowizorycznych w wysokości różnicy między pobieranym wynagrodzeniem a kwotą ustaloną indywidualnie dla danego funkcjonariusza w ramach górnej granicy uposażenia,
   b) na ryczałtowym wynagrodzeniu dla pracowników kontraktowych, określonym w indywidualnych umowach o pracę również w ramach górnej granicy uposażenia.

6. Górna granica łącznego uposażenia wzgl. wynagrodzenia gotówkowego w stosunku miesięcznym dla jednego pracownika o wyjątkowo wysokich kwalifikacjach fachowych nie może przekraczać:
   a) zgodnie z uchwałą Rady Ministrów z dnia 27 marca 1947 r. kwoty 25,000 (dwadzieścia pięć tysięcy) zł dla zatrudnionych we władzach centralnych administracji państwowej,
   b) zgodnie z uchwałą Rady Ministrów z dnia 20 marca 1947 r. kwoty 18,000 (osiemnaście tysięcy) zł dla zatrudnionych w urzędach zespolonych i niezespolonych II instancji administracji państwowej oraz dla kierowników urzędów niezespolonych I instancji.

7. Orzeczenie w przedmiocie uznania, czy pracownik posiada wyjątkowo wysokie kwalifikacje fachowe należy do kompetencji Komisji do spraw wyjątkowych uposażeń przy Prezydium Rady Ministrów.

8. Ustalenie wysokości wynagrodzenia dla pracowników, uznanych za posiadających wyjątkowo wysokie kwalifikacje fachowe, należy do kompetencji władzy naczelnej.

9. Komisja do spraw wyjątkowych uposażeń wydaje orzeczenie na wniosek władzy naczelnej, odnośnie pracowników tej władzy oraz władz i urzędów jej podległych.

10. Wniosek winien być sporządzony indywidualnie w trzech egzemplarzach według załączonego wzoru Nr 1.

Rubryka „uzasadnienie wniosku" winna zawierać:
   a) dane i okoliczności wykazujące, że funkcje, o które chodzi, nie mogą być należycie spełniane przez pracownika o przeciętnych kwalifikacjach urzędniczych i że wymagają niezbędnie zatrudnienia pracownika o wyjątkowo wysokich kwalifikacjach fachowych,
   b) dane i okoliczności, które, zdaniem władzy wnioskującej, przemawiają za uznaniem kwalifikacji fachowych kandydata za wyjątkowo wysokie i charakteryzują rodzaj i stopień tych kwalifikacyj,
   c) dane i okoliczności wskazujące, że wyjątkowo wysokie kwalifikacje fachowe kandydata odpowiadają charakterowi stanowiska, które ma być obsadzone.

11. Do wniosku winien być dołączony życiorys w trzech egzemplarzach, sporządzony i podpisany przez kandydata.

Życiorys winien zawierać:
   a) dane biograficzne,
   b) przebieg studiów teoretycznych, uzyskane dyplomy i stopnie naukowe,
   c) dokładny przebieg pracy zawodowej,
   d) wykaz ogłoszonych drukiem publikacyj i t. d.

12. Wnioski mogą być nadsyłane do Ministerstwa Skarbu przez kierowników władz bezpośrednio podległych w każdym czasie przy piśmie zbiorowym w 2 egzemplarzach według załączonego wzoru Nr 2.

Sporządzenie pisma według wzoru Nr 2 obowiązuje również w wypadku przedstawienia jednego wniosku.

Załączniki:
(dwa wzory)

Dyrektor Departamentu
H. Birencwajg

(Znak Min. Sk. D. I. 553/2/48).

Pozycja 305

Wzór Nr 1.

Dyrektor . . . . , dnia . . . . 194 . . r.
np. Izby Skarbowej)

w . . . .

WNIOSEK

o uznanie wyjątkowo wysokich kwalifikacji fachowych.

1. Nazwisko i imię . . . .
2. Tytuł służbowy (stanowisko): . . . .
3. Grupa uposażenia: . . . .
4. Charakter stosunku służbowego (stały, prow. kontr.): . . . .
5. Miejsce służbowe: . . . .
6. Funkcja służbowa: . . . .

Dane osobiste:

1. Data urodzenia: . . . .
2. Ilość lat służby państwowej (wogóle): . . . .
3. Ilość lat służby skarbowej: . . . .
4. Wykształcenie (ukończone i udowodnione): . . . .
5. Odznaczenia: . . . .
6. Przynależność do partii: . . . .
7. Zachowanie się w okresie okupacji: . . . .
8. Kary porządkowe i dyscyplinarne: . . . .

Uzasadnienie:

(zawierające dane i okoliczności według punktu 10 okólnika)

Załącznik:
życiorys w 3 egz.

Dyrektor . . . .
(np. Izby Skarbowej)

Wzór Nr 2.

Dyrektor . . . . , dnia . . . . 194 . . r.
(np. Izby Skarbowej)

w . . . .

N. W. I. . . . .

WNIOSKI

o uznanie wyjątkowo wysokich kwalifikacji fachowych.

Poufne

Do Ministerstwa Skarbu
Departament I
w Warszawie

Przedstawiam . . . . . wniosków o uznanie wyjątkowo wysokich kwalifikacji fachowych i przyznanie wyższego wynagrodzenia, a mianowicie:

L. p.	Nazwisko i imię	Grupa upos.	Tytuł służb.	Chrakter stos. służb.	Miejsce służb.	Uposażenie mies. w zł.	Proponowana górna granica uposaż. mies. zł.

Załączniki
. . . . . wniosków (w 3 egz.)
wraz z życiorysami (w 3 egz.)

Dyrektor . . . .
(np. Izby Skarbowej)

Pozycja 305

306

KOMUNIKAT

o utworzeniu przedsiębiorstwa państwowego.

Podaje się do wiadomości, że ukazało się w Monitorze Polskim Nr 57 z dnia 24 czerwca 1948 r. zarządzenie Ministra Przemysłu i Handlu wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu i Prezesem Centralnego Urzędu Planowania o utworzeniu przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą „Centrala Odpadków Użytkowych".

307

KOMUNIKAT

o numerach kont czekowych nowoutworzonych urzędów skarbowych.

„W związku z rozporządzeniem Ministra Skarbu z dnia 3 grudnia 1947 o granicach okręgów i siedzibach izb skarbowych oraz urzędów i organów podporządkowanych izbom skarbowym (Dz. U. R. P. Nr 76 poz. 488) — Ministerstwo Skarbu podaje do wiadomości numery kont czekowych w P. K. O. urzędów skarbowych, nie objętych wykazem kont, podanym w przepisach rachunkowo-kasowych dla władz i urzędów państwowych (wydanie z r. 1947 str. 86), a mianowicie:

w okręgu Izby Skarbowej w Katowicach

5 Urząd Skarbowy w Katowicach	Nr III-2594
Urząd Skarbowy w Wodzisławiu	Nr III-2570

w okręgu Izby Skarbowej w Kielcach

2 Urząd Skarbowy w Radomiu	Nr IV-2766
3 Urząd Skarbowy w Radomiu	Nr IV-2717

w okręgu Izby Skarbowej w Poznaniu

Urząd Skarbowy w Gubinie	Nr V-2426
Urząd Skarbowy w Słubicach	Nr V-2427
Urząd Skarbowy w Strzelcach	Nr V-2428

w okręgu Izby Skarbowej w Warszawie

12 Urząd Skarbowy w Warszawie	Nr I-2112
13 Urząd Skarbowy w Warszawie	Nr I-2113
14 Urząd Skarbowy w Warszawie	Nr I-2114

w okręgu Izby Skarbowej we Wrocławiu

2 Urząd Skarbowy w Jeleniej Górze	Nr VIII-2042
2 Urząd Skarbowy w Wałbrzychu	Nr VIII-2039
5 Urząd Skarbowy we Wrocławiu	Nr VIII-2045

w okręgu Izby Skarbowej w Łodzi

Numery kont czekowych w P. K. O. 10, 11 i 12 Urzędów Skarbowych w Łodzi zostaną podane dodatkowo po uruchomieniu tych urzędów.

KOMUNIKAT

o unieważnieniu plombownicy.

Ministerstwo Skarbu unieważnia plombownicę typu P. R. 1 z odejmowanymi rączkami, o odcisku „Godło Państwą M. S. — Nr 959" zagubioną przez podkomisarza skarbowego z Rejonu Kontroli Akcyzowej w Skierniewicach, w okręgu Izby Skarbowej w Łodzi.

KOMUNIKAT

o unieważnieniu pieczęci urzędowej.

Ministerstwo Skarbu unieważnia pieczęć urzędową do laku, o średnicy 30 mm., z napisem w otoku: „Kontrola Skarbowa Nr 599", zagubioną przez Komisarza Skarbowego I Rejonu Kontroli Akcyzowej w Lublinie.

KOMUNIKAT

o unieważnieniu blankietów pokwitowań kasowych.

Ministerstwo Skarbu unieważnia blankiety pokwitowań na pobór podatku obrotowego i dochodowego od płatników dokonujących uboju Serii C za Nr od 378001 do Nr 378050 oraz blankiet pokwitowania za Nr 378051, brak których stwierdzony został w Referacie Znaków Wartościowych Ministerstwa Skarbu.—

KOMUNIKAT

o unieważnieniu blankietów pokwitowań kasowych.

Ministerstwo Skarbu unieważnia niewykorzystane blankiety pokwitowań kasowych Seria A od Nr 181046e do Nr 181060 włącznie, zagubione przez poborcę 1-go Urzędu Skarbowego w Częstochowie.

KOMUNIKAT

o unieważnieniu blankietów pokwitowań kasowych.

Ministerstwo Skarbu unieważnia niewykorzystane blankiety pokwitowań na pobór podatku obrotowego i dochodowego od płatników dokonujących uboju od Nr 483789 do Nr 483800 włącznie, skradzione badaczowi mięsa w Górznie, okręgu Izby Skarbowej w Bydgoszczy.

KOMUNIKAT

o unieważnieniu blankietu asygnaty kasowej.

Ministerstwo Skarbu unieważnia blankiet asygnaty kasowej za Nr 554500, brak którego stwierdzony został w otrzymanym przez Kasę Urzędu Skarbowego w Tczewie bloku asygnat kasowych.

KOMUNIKAT

o unieważnieniu znaczka legitymacyjnego.

Ministerstwo Skarbu unieważnia znaczek legitymacyjny z godłem państwowm i napisem w otoku: „Ochrona Skarbowa Nr 476", zagubiony przez rewidenta skarbowego Rejonowego Inspektoratu Ochrony Skarbowej w Pułtusku.

Komunikaty i ogłoszenia

Objaśnienie znaków:

OrOs	— dział	organizacyjny i osobowy
GB	— „	gospodarczy i budżetowy resortu
KS	— „	karny skarbowy
OSk	— „	Ochrony Skarbowej
OK	— „	obrotu pieniężnego i kredytu
B	— „	budżetowy
K	— „	finansów i podatków komunalnych
RK	— „	rachunkowo-kasowy
C	— „	ceł
ZPP	— „	zobowiązań i postępowania podatkowego
POD	— „	podatków: obrotowego i dochodowego
PW	— „	podatku od wynagrodzeń
MOSk	— „	podatku od nabycia praw majątkowych i opłaty skarbowej
P	— „	innych podatków bezpośrednich
EA	— „	egzekucji administracyjnej
A	— „	akcyz
M	— „	monopolów
U	— „	ubezpieczeń
Sp	— „	spółdzielczości
L	— „	likwidacyjny
R	— „	różnych
Z	—	zarządzenie
I	—	instrukcja
O	—	okólnik
Ob	—	obwieszczenie
Uch	—	uchwała
Rp	—	rozporządzenie
Reg	—	regulamin

Poz.	T R E Ś Ć		Data	Znak	OrOs	GB	KS	OSk	OK	B	K	RK	C	ZPP	POD	PW	MOSk	P	EA	A	M	U	Sp	L	R
298	W sprawie nadania statutu przedsiębiorstwu państwowemu p. n. „Wojskowe Zakłady Motoryzacyjne".	Z	29 V. 1948 r.																						X
299	W sprawie przyjmowania państwowych papierów wartościowych na wadia przy przetargach oraz na zabezpieczenie wykonania umów jako kaucje, na zabezpieczenie zaliczek i odszkodowań umownych na dostawy i roboty na rzecz Skarbu Państwa, samorządów i instytucji prawa publicznego, tudzież na zabezpieczenie należności celnych i innych wartości towarów przy warunkowych odprawach celnych oraz kredytów akcyzowych, celnych i przewozowych.	Ob	20 IV. 1948 r.																						X
300	W sprawie opodatkowania podatkiem obrotowym świadczeń polegających na odstępowaniu przez młyny Funduszowi Aprowizacyjnemu otrzymanego tytułem opłat przemiałowych zboża.	O	2 VII. 1948 r.	D. V. 8380/3/48											X										
301	W sprawie księgowania wydatków inwestycyjnych, określania rozpoczynanych robót inwestycyjnych oraz oszczędności w stosowaniu materiałów budowlanych w budownictwie.	O	5 VII. 1948 r.	B. P. F. 1345/5/48																					X
302	W sprawie cen detalicznych zapałek specjalnych, wypuszczonych przez Państwowy Monopol Zapałczany.	O	6 VII. 1948 r.	D. VI. 6841/2/48																	X				
303	W sprawie wykładni art. 119 prawa karnego skarbowego.	O	7 VII. 1948 r	D. I. 22191/6/48			X																		
304	W sprawie ceny detalicznej zapałek specjalnych „Liliputy", wypuszczonych przez Państwowy Monopol Zapałczany.	O	7 VII. 1948 r.	D. VI. 6511/2/48																	X				
305	W sprawie pracowników o wyjątkowo wysokich kwalifikacjach fachowych.	O	8 VII. 1948 r.	D. I. 553/2/48	X																				
306	Komunikat o utworzeniu przedsiębiorstwa państwowego.																								X
307	Komunikat o numerach kont czekowych nowoutworzonych urzędów skarbowych.																								X

OGŁOSZENIE

Bilans Krajowego Towarzystwa Melioracyjnego S. A.

na dzień 31 grudnia 1947 r.

Aktywa: Nieruchomości i ruchomości 4.329.178.82; Środki płatnicze 1.728.393.62; Papiery wartościowe 105.000; Należności — 7.255.862.31, Inne Aktywa 7.831.154.84; Straty z lat ubiegłych 1.136.237.60 ogółem 22.385.827.19.

Pasywa: Kapitał Zakładowy 2.000.000; Umorzenie i rezerwy—202.824.28; Kapitały obce 7.639.644.35; inne pasywa 9.690.837.70; Zysk za rok 1947 2.852.520.86 — ogółem 22.385.827.19 —

Rach: wyników

Straty: Zużyte narzędzia i amortyzacja 133.353.78; zapłacone odsetki 217.316.35; Straty na dłużnikach 40.665.60; różne straty 15.453; czysty zysk 2.852.520.86 — ogółem 3.259.308.59; zyski: zysk na robotach 2.897.179.77; niewykorzystana rezerwa na poprawki robót 225.437; różne zyski: 136.692.82 — ogółem 3.259.309.59. —

Cena zł 66.

Redakcja i Administracja Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu, Warszawa, ul. Wileńska 2/4.

Prenumerata: roczna zł 2.400; półroczna zł 1.300 kwartalna zł 700; miesięczna zł 300.

Prenumeratę należy wpłacać na konto czekowe Administracji Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu w P. K. O. Nr I-4428, podając cel wpłaty, nazwę instytucji względnie nazwisko i imię wpłacającego, adres oraz okres czasu, którego prenumerata dotyczy. Wysyłkę egzemplarzy dokonuje się po otrzymaniu wpłaty. Prenumeratę przyjmuje się na okresy od miesiąca następnego po dokonaniu wpłaty, jednak na okres nie dłuższy niż do końca 1948 r.

Reklamacje z powodu nieotrzymania numeru należy zgłaszać we właściwym Urzędzie pocztowym natychmiast po otrzymaniu następnego kolejnego numeru. Reklamacje kierowane do Administracji pozostaną bez odpowiedzi. Pojedyncze numery są do nabycia w Administracji Dziennika Urzędowego

Cena ogłoszeń za 1 milimetr szerokości 1 szpalty, wynosi zł 90

Druk. PWPW. Warszawa, Sanguszki 1.